

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a. JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **Coca-Cola HBC Česká republika, s.r.o.**, se sídlem Českobrodská 1329, Praha 9, zastoupený JUDr. Petrem Mrázkem, advokátem se sídlem Pod Klaudiánkou 4a, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2011, č. j. 3 A 129/2011 - 28,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 28. 4. 2011, č. j. 511/500/11 17047/ENV/11, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy ze dne 18. 1. 2011, sp. zn. S-MHMP-991453/2010/OOP-VIII-22/R-3/11/Zul, jímž byla podle § 19a odst. 2 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci) provedena 4. změna integrovaného povolení zařízení „Závod na výrobu nealkoholických nápojů“ provozovaného žalobcem.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce dne 11. 7. 2011 žalobou u Městského soudu v Praze, který řízení o této žalobě usnesením ze dne 8. 9. 2011, č. j. 3 A 129/2011 - 28,

podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) zastavil.

V odůvodnění městský soud konstatoval, že již podáním žaloby vznikla žalobci poplatková povinnost podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích, neboť žalobce byl poplatníkem podle § 2 odst. 2 zákona o soudních poplatcích a soudní poplatek byl podle § 7 odst. 1 tohoto zákona splatný vznikem poplatkové povinnosti. Výše poplatku (2000 Kč) byla dána položkou č. 14a bod 2 písm. a) Sazebníku poplatků, ve znění účinném v době podání žaloby, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Vzhledem k tomu, že žalobce tuto poplatkovou povinnost nesplnil, městský soud ho k zaplacení soudního poplatku ve výši 2000 Kč za podanou žalobu vyzval a v této výzvě ze dne 1. 8. 2011, která byla zástupci žalobce doručena dne 4. 8. 2011, zároveň žalobce poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení o žalobě zastaveno. Žalobce ovšem poplatek ani po výzvě soudu nezaplatil, a to ani v kolcích ani na účet soudu, a proto městský soud řízení o žalobě zastavil.

Proti usnesení městského soudu o zastavení řízení podal žalobce (stěžovatel) dne 19. 9. 2011 „odvolání“, které Nejvyšší správní soud posoudil podle jeho obsahu jako kasační stížnost.

V kasační stížnosti stěžovatel uváděl, že mu bylo napadené usnesení městského soudu doručeno dne 12. 9. 2011, přičemž dne 16. 9. 2011 byl soudní poplatek uhrazen, což má být podle stěžovatele důvod k tomu, aby bylo usnesení o zastavení řízení zrušeno a aby městský soud v řízení o žalobě pokračoval.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že kasační stížnost směřovala proti usnesení městského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu, netrval Nejvyšší správní soud, v souladu se svým rozsudkem ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, dostupným na www.nssoud.cz, na zaplacení soudního poplatku za tuto kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k

odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 - 172, www.nssoud.cz) účastník zaplatí soudní poplatek dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, i tehdy, učiní-li tak v den, kdy toto usnesení nabylo právní moci.

Jak již konstatoval městský soud, stěžovatel po té, co nezaplatil soudní poplatek společně s podáním kasační stížnosti, byl městským soudem řádně vyzván k jeho zaplacení a zároveň byl poučen o následcích nesplnění této výzvy. Výzva k zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli řádně doručena prostřednictvím jeho zástupce dne 4. 8. 2011, ovšem stěžovatel soudní poplatek, ve stanovené lhůtě 7 dnů ani po té do doby rozhodnutí městského soudu, nezaplatil. Městský soud řízení zastavil dne 8. 9. 2011, přičemž toto rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci dne 12. 9. 2011. Pokud tedy stěžovatel uvádí, že soudní poplatek zaplatil dodatečně dne 16. 9. 2011, nemůže se tím nic změnit na právní moci ani zákonnosti předcházejícího rozhodnutí městského soudu o zastavení řízení. S ohledem na citovaný § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích není ve správním soudnictví možný postup, který lze použít v občanském soudním řízení, totiž podání odvolání proti nepravomocnému usnesení o zastavení řízení a s ním spojené dodatečné zaplacení soudního poplatku, neboť ve správním soudnictví nabývá rozhodnutí krajského soudu právní moci již doručením účastníkům a případná kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek vždy směřuje již proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu.

Lze tedy uzavřít, že Městský soud v Praze řízení o žalobě stěžovatele zcela v souladu se zákonem [§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích] zastavil.

Nejvyšší správní soud tedy neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný měl ve věci úspěch, příslušelo by mu tedy právo na náhradu nákladů řízení, ze spisu však nevyplývá, že by mu takové náklady v řízení o kasační stížnosti vznikly.

O vrácení opožděně zaplaceného soudního poplatku rozhodne Městský soud v Praze (§ 9 odst. 7 věta druhá ve spojení s § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud ještě dodává, že dne 21. 11. 2011 obdržel podání stěžovatele ze dne 10. 11. 2011, jímž vzal stěžovatel svoji žalobu proti rozhodnutí žalovaného zpět. K tomuto podání ovšem nelze přihlížet, neboť podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zpět, dokud o něm soud nerozhodl. V řízení o žalobě stěžovatele již městský soud rozhodl tak, že toto řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavil. Pokud chtěl stěžovatel dosáhnout toho, aby Nejvyšší správní soud již o jeho kasační stížnosti proti usnesení městského soudu věcně nerozhodoval, měl vzít zpět nikoli žalobu, ale kasační stížnost.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. listopadu 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu